

om sedda tüttart ütte laiwa päle pandnu ja käffnu, et ta piddi eest kawwedan hennese ütte kottust ello: asfemes otõma. Suur torm aije laiwa Harjoma randa nink kottus olnu täl ni mele pärra, et ta nõw wus om wõtnu, sinna jäda nink ommast warrans dusest lina asfutada, mes Tanilinas kutsutu. 1310 ajastajal saiwa kõrge müri lina ümber tettus, mes osast parhilla weel saidwa.

Ent nüüd lällem eddimält sure turro pääst kitsa ulitsa kaut Toompä mäele. Siin Toompä mäel omma ne majja, kun Tallina kubbernemango üllemba nink suremba asja sawa toimetetus nink linnitetus. Siin ellap Loosimajjan kubberner, Koigo herra welli, kelle mõisan sa wist mõdaminnen jubba immes: telemisega ollet tähhelepandnu mitmasuggust kunstiko krawe läsidega, illosto nurmi, wõderast nurme-wilja, tõistisuggustid põlloriistu, kui meil prugitawa omma, nink muid nisuggust. Toompä mäel om ka mõisni: kuide majja (Ritterhaus), kun eggal ajastajal ütõfõrd Tallina ma mõisniko kottotullewa nõuwo piddama. Toompä mäel ellap ka kommandant, se om lige lina soldatide nink wallide üllempälif. Toompä mäel om ka wanna Tomi ferrif, mes 615 ajastaja eest üllestetti. Kül ta om paar kõrda sanu tulle läbbi rikkotus, ent eggafõrd jälle parrandetus. Wast ferrif om just wallal, siss lällem sisse nink kaegem neid nikkerduid nink malituid ehtid, mes kirriwan riddan müritulpe nink sainu mõda omma üllespantu. Mes na kül peasse tähhendama? Eggal mõisniko seltsil om omma seltsitäht, mes ka pitsati sisse kai wetas ehl tõllausse päle malitas wai herberi usse päle pantas, kui olles sääl neide nimmi päle kirjutetu. Tallina ma mõisniko omma siss lastnu neid tähti puust nikkerdada nink malida nink omma neid Tomi ferrifun üllespandnu tähhes, et neide seltst luliikmisil õigus om, arwalikult mõisniko koggodusele kottotulla

nõuwo piddama. Sääl wõit sa siss nätta mitmas suggust kujjo, ni kui ütte mälke, nink mäe pääl hõbbe: täht nink al rossi: silli. Se om Errastwere paroni seltsitäht, kelle seltstist mõnne ka Tallina maal ellawa nink mõisid piddawa, ni kui Moistwere, kust sa ollet mõdasõitnu, nink paljo muid mõisi. Tõise pildi pääl näet sa ütte ojja malitu ollewat, nink ojja sissen nelli hõbbe: kalla, se om Linamäe mõisa herra seltst: täht, nink weel muid paljo.

Toompä mäelt läme jälle õkwa teed alla lina pole nink kõnnime Pitka ulitsat mõda, mes eggas: mees sulle ka saap jubhatama, kui ma eest ihholikult jo kõrwal ei wõi käwwa. Sääl om Pühhawaimo: ferrif. Rae, armas sõbber, se om Karahwa ferrif. Ei ta kül olle illofamb ferrif linan, ent temma sissen jaetas figeparrembat hääd nink warrandust nisamma häste, kui uhkemin ferrifun, — sest sääl kulutetas ka seddasamma selget Jummalasõnna. Se kallis Jummalasõnna rõemuustap sääl so welliste sõamid kurbal ajjal, linnitap nõrkusen, täüdap neid allan: dusega, mes Jõsanda melepärrast, se kõrkile wasta panney ent waddalile armo näüdap. Ta ferrif om pälegi figewannemb ferrif Tallina linan, sest ta om ennamb kui 620 ajastaja eest üllestettu. Nõwwa sääl, kun ferrifohoitja kül peas ellama, lasse hennese usse wallale tetta, lamme altri ette põlwile mahha nink palle sääl paat sadda werõta ommatsist kawwen suurt Jõsandat, et ta ommast eosalikust armust tabhas sinno ja so ommatsid õnnistada nink paimens: dada ihho nink henge polest, nink üttele siss rõemsa uesuga Amen. Siss kule ka, mes ferrifohoitja sulle juttustap õrrildest, — kuis Ma koggodus 10 ajastaja eest rõemsaaste neide soetamise päle andid kottopand. Örrildesteggia Normannu om neid walmistanu nink nüüd ne õrrila saatwa kauni häältega ferrifoliste laulo: palwid.

Lällem nüüd pikast ulitsast laiija ulitsade, mes om ligeillusamb lina ulits. Üstikem sääl ulitsat mõda